

İSLAM'DA GİYİM VE ALLAH'IN SEVMEDİĞİ SESLER

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhirabbilâlemîn. Hamden

kesîran tayyiben mübâreken fîhi alâ külli hâlin ve fî külli hîn kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih. es-Salâtü ve's-selâmu alâ şefî'inâ ve şefîi'z zünûbinâ seyyidinâ Muhammedini'l-Mustafâ ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebihû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân fe-inne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibehâ fi'n-nâr ve bi's-senedi'l-muttasili ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve sellem ennehû kâl.

Sınfâni min ehli'n-nâri lem erahümâ kavmün meahüm siyâtun ke-eznâbi'l-bekari yadribûne bihe'n-nâse ve nisâün kâsiyâtün âriyâtün mümîlâtün ruûsühünne ke-esnimeti'l-bühti'l-mâileti lâ yedhulne'l-

cennete ve lâ yecidne rîhahâ ve inne rîhahâ le-yûcedü min mesîrati kezâ ve kezâ.

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ cümleinizden razı olsun. İbadetlerinizi, taatlerinizi kabul eyleyip dünya ve âhirette lütfuna, ihsanına, ikramına, cümlelerinizi ve cümlemizi nâil eylesin.

Peygamberimiz Muhammed-i Mustafâ *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerinin mübarek hadîs-i şerîflerinden bir miktar okuyup üzerinde izahâta bulunmak ve böylece taallüm ve tefeyyüz eylemek istiyoruz.

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına ve izahına geçmezden önce başta Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in rûh-i pâkine hediye olsun diye; sonra onun cümle âl'inin, ashâbının etbânının ve ahbâbının ruhlarına hediye olsun diye; bilhassa Ümmet-i Muhammed'in irşadıyla vazifeli olan ulemâ-yı vâsılîn, sâdât ve meşâyih-ı turuk-ı aliyyemizin ruhlarına; Ebû Bekr-i Sıddîk ve Aliyy-i Mürtezâ ve sâir sahabe *rıdvânullâhi Teâlâ aleyhim ecmaîn* hazerâtından kendisinden feyz aldığımız hocalarımıza kadar silsilelerimizden güzzerân eylemiş olan sâdât ve meşâyihimizin ve

halifelerinin ruhlarına hediye olsun diye; bu hadîs-i şerîfleri toplayıp rivayet etmiş olan hadîs alimlerinin ve yazmış olan müelliflerin ruhlarına hediye olsun diye; uzaktan yakından bu hadîs-i şerîfleri dinlemeye gelen siz kardeşlerimizin geçmişlerinin ruhlarına hediye olsun diye; ayrıca içinde mesud ve bahtiyar yaşadığımızın şu beldeleri Allah yolunda cihad ederek, malını, canını, her türlü mükte-sebâtını Rabbimiz'in dinine hizmet yoluna tahsis eyleyip çalışmış olan fatihlerin, şehidlerin, gazilerin, mücahidlerin, ruhlarına hediye olsun diye; şu caminin yapılmasına, yaşamasına, genişlemesine, tevsiiine, tamirine sebep olanların ve yardım edenlerin, kendilerinin ve geçmişlerinin ruhlarına hediye olsun diye ve nihayet biz yaşayan müslümanların da Rabbimiz'in rızasına uygun, Kur'ân-ı Kerîm'in yolunda, Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in izinde, Allah'ın sevdiği, Peygamber Efendimiz'in razı olduğu kullar olarak yaşayalım ve Rabbimiz'in huzuruna yüzümüz ak, alnımız açık, sevdiği kullar olarak varalım, buna vesile olsun diye bir Fâtîha üç İhlâs-ı Şerîf okuyup o mübareklerin ruhlarına hediye edip öyle başlayalım.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Hadîs-i şerîfi İmam Ahmet b. Hanbel *rahmetullahi aleyh*, Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*'ten nakil ve rivayet eylemiş.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bu hadîs-i şerîfinde iki zümre insanı cehennemde görmüş. Allah, kendisine öyle göstermiş. Onları bize anlatıyor bze. Allah bizi sevdiği kul edip, sevdiği işleri yaptırtıp cennetine soktuklarından eylesin. Cehenneme düşenlerden eylemesin.

Muhterem kardeşlerim!

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz diyor ki;

«صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ
كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ
كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ
كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا
يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا
وَكَذَا»

Sıfâni min ehli'n-nâri lem erahümâ kavmün meahüm siyâtun ke-eznâbi'l-bekari yadribûne bihe'n-nâse ve nisâün kâsiyâtün âriyâtün mümîlâtün ruûsühünne ke-esnimeti'l-bühti'l-mâileti lâ yedhulne'l-cennete ve lâ yecidne rîhahâ ve inne rîhahâ le-yûcedü min mesîrati kezâ ve kezâ.

Sıfâni min ehli'n-nâri lem erahümâ.
“Cehennem ahalisinden, ehlerinden iki sınıf insan; bir daha onları görmedim.”

Onlardan daha fena durumda olanları görmedim, mânasına da gelebilir, Allahu alem, bu cümlenin mânası o olabilir. Çok kötü durumda olan, cehennemin içine atılmış olan iki grup insan.

Kavmün meahüm siyâtun ke-eznâbi'l-bekari. “Birisi, birtakım insanlar ki dünya ehli insan, bizim gibi Benî Âdem; yanlarında sığır kuyruğu gibi kamçılar var.” *Yadribûne bihe'n-nâse.* “İnsanlara vuruyorlar.”

Bunları görmüş. Bir zümre cehenneme atılmış. İnsan sağda solda gezerken önüne geleni kamçılatabilir mi? Herkes kamçılazamaz.

Kamçılama için insanın bir mevkiinin makamının olması lazım ki biraz efelik yap-

bilsin. Veyahut da çevresinin kalabalık olması lazım ki korkmasın. “Ne olacak yani?!..” diye perva etmesin. İstedigine kaldırsın, bir kamçı şaklatabilsin.

Doğu Anadolu’da duymuştum ki “Efendim, bu tüfek fevkalade güzeldir...” filan diye tüfek getirmişler. Dürbünlü tüfek. “Dur bakalım.” demiş. Şöyle nişan almış. Karşı tepede giden bir tanesine çekmiş bir tane patlatmış. Adam; “Of, ayağım!..” filan diye dönerken, “Tamam, tüfek güzelmiş.” demiş. Korkmuyor ki, pervası yok ki! Adamın bacağı kırılmış veya kalbine gelecek de ölecek filan. Kuvvetli olan insanlar böyle yapar.

Evet, bu dünyada böyle yapar ama âhrette cehennemi boylar. Bu dünyada insan reis olur, başkan olur, ağa olur, zengin olur, yüksek mevki sahibi olur; karşısındakine bir yumruk vurur, çenesini dağıtır, otuz iki dişini yere döker. Veyahut elinde kamçısı olur, şaklatır. Ötekisi sızlanıp kamçının sarıldığı kıpkırmızı kabarık yeri ovuştururken o güler geçer. Olabilir.

Demek ki Peygamber Efendimiz’in zamanında da böyle bazı zalimler varmış ki herhalde kabile başkanı filan mıydı, asker, komutan

mıydı, vali miydi ne idiyse... Demek ki şaklatıyor kamçıyı, bu dünyada şaklatıyor ama âhrette o hak sahipleri onun yakasına yapışırlar.

Allah, hiç kimse yakasına yapışmasa bile sorar. “Gel bakalım. Sen mâsum bir insana bu kamçıyı niye şaklattın? Niye onun canını yak-tın?..” diye sorar.

Demek ki bizim hadisın bu tarafından çıkartacağımız ders karıncayı incitmemeye çalışmaktır. Kimseyi üzmemelim. Kimseyi kırma-yalım. Kimsenin canını yakmayalım. Kimsenin malına zarar vermeyelim. Bir tanıdığım; “Arabayı dışarıda bırakıyorum. Bakıyorum, bir ucundan öbür ucuna çizilmiş.” diyor.

Ne istedin? Bunun bir boyası şu kadar bin lira para! Senin aldırmadığın [önemsemediğin] bir çizginin tamiri için ne kadar; yüz binlerce lira para veriliyor da araba boyanıyor. Veya-hut orasının tamiri için şu kadar [masraf] oluyor.

Mahallenin çocukları arabanın başına sirkenin üstüne sineklerin üşüştüğü gibi üşüşmüşler. Kimisi tepesine çıkmış kimisi kenarında kimisi arkasında kimisi üstünde!.. Camlardan anneleri bakmaz mı? Görmez mi? Bu araba bir insanın. Bu adam bu arabayı alıyor belki tutu-

yor ama ne zahmetle tutuyor. Aynası, bir yeri eğilse... Mesela bizim aynaların ikisi kopmuş. Sağlamdı. Çıkartmaya çalışmışlar, güçleri yetmemiş. Uğraşmışlar. Yerinden çıkartamamışlar. Bu ayna yani, İlle bir ayna istiyorsan gel benden aynayı iste, ben sana alayım. Ama o ayna dışarıdaki aynalardan daha pahalı. O senin yerinden söktüğün ayna parası dışarıdaki aynalardan 50 tanesini alır. Pahalı. Gâvur diyarından geliyor. Sen ayna istiyorsan ben gideyim sana bir düzine ayna alayım. Benim aynama dokunma. Arabanın emniyeti için gerekli aynaya dokunma.

Böyle mala zarar verenler oluyor. Bahçeden geçerken çiçekleri yoluyor geçiyor.

Geçen gün bizim caminin hanımellerini gelmiş kızlar yoluyor. Başlarına gittim.

Kim yoldu bunları?

“Ben yolmadım, ben yolmadım, ben yolmadım.”

Bir tanesi, tamam, o yolmuş.

Niye yoluyorsun?

“Yoldum.”

Ama kızım, çiçek orada daha güzel değil mi? Ne diye yoluyorsun?!..

Caminin çiçeği; avucuna doldurmuş, kucığına yolmuş. Biraz sonra atacak, çocuk hevesi, atacak. “Buna dokunulmaz. Bu caminin malıdır. Camiyi güzelleştiriyor.” dememiş. Anası babası öğretmemiş. Erikleri veya dutları veya elmaları veya meyveleri taşıyor. Veyahut bir tarlanın yanına geçerken gidiyor, içindeki şeylerden alıyor. Veya üzüm bağının yanından geçerken koparıyor.

Dedelerimiz düşman diyarından geçerken üzümün sahibini bulamamışsa parasını kütüğüne bağlamış. Bir çıkın yapmış bağlamış. Şimdi torunlar, o dedelerin torunları haram ve helali ayırt etmez duruma gelmiş. Haramla biten ten cehennemde yanacak. Mümkün değil çaresi yok; haramla biten ten cehennemde yanacak. O halde haram yememek lazım. Haram yememeye dikkat etmek lazım.

Her zaman söylüyoruz eskiler bu hususta o kadar titiz davranışlarmış ki! Lokması helal olsun diye kendisi sürermiş tarlayı. Kendisi ekermiş. Kendisi biçermiş. Kendisi el değirmeninde öğütürmüş. Ekmeği kendisi yaparmış. Yaratanın, Allah’ın bir kulunun bir hayvanın bile hakkını geçirmemeye çalışırmış. Öküzün,

çift süren hayvanın bile hakkı geçmesin diye düşünecek kadar ince insanlar varmış.

Şimdi mala, cana zarar vermeye hele haysiyete, namusa tecavüz etmeye hiç aldır-mıyor insan. Bakıyorsun erbâb-ı tarîkat, aleyhte konuşuyor. Rekabet [duygusuyla] fa-lancanın aleyhinde konuşuyor.

Sen gıybetin haram olduğunu bilmiyor musun?

Biliyor ama konuşuyor, rekabet hissi var.

Vefat etmiş Hocamız'ın aleyhinde konu-şuyor!

Sen Peygamber Efendimiz'in; "Ölülerinizi rahmetle anın!" dediğini işitmedin mi?

İşitti ama rekabet hissiyle kötülüyor.

"Filancanın kalbini yarmışlar. Onun kal-binde hayır yokmuş. Onun tarafına gitmeyin, bizim tarafa gelin..."

Nerden bildin onun kalbinin yarıldığını? Senin bir kere bu yalanından senin kalbinin bozuk olduğu anlaşılıyor.

"Dünyadaki bütün feyzi ben dağıtırım. Başkası dağıtmaz. Herkese ben veriyorum..."

Vay be! Böyle diyenler var, kendisini gök-lere çıkartıyor. Herkese o veriyormuş. Hatta Hocamız'a da o vermiş berikisine de o vermiş.

Falancaya filancaya da o vermiş, diye iddia ediyor. Bunlar masal değil, gittiğim yerlerde duyduğum şeyler. Bursa'ya gittim, orada bir şeyler duydum. Falanca yere gittim orada bir şeyler duydum. Ankara'ya gittim, orada bir şeyler duydum. Yalanın bini bir para! Palavranın haddi hesabı yok!

Haramı, helali düşünmez, Allah'tan korkmaz olmuş. Olmuş ama hesap var. Âhiret var. Allah bunların hepsini sorar. Hadi bunu ayyaşı yapsa, sarhoşu yapsa, “Cahildir, dini bilmiyor...” deriz. Ama dini olan insanlar yaparsa, namaz kılan insanlar yaparsa, müslümanlar birbirlerinin canına, malına, haysiyetine, ırzına, şerefine, saldırırsa o zaman buna desek desek “kıyamet alameti” diyebiliriz, başka ne diyeceğiz? Öyle şey olur mu? Müslüman, müslümana saldırır mı, çatar mı, zarar verir mi?

“Nasıl olsa burada yok hocam, onun aleyhinde iki tane söz söyleyivermişim, ne olacak? Duymaz bile!”

Duymaz ama Allah duymuyor mu?

Hz. Ömer geceleyin gezerken bir hanenin önünden geçerken kadın kızına seslenmiş: “Kızım, sütün içine biraz su kat!” Gece, ses-

leniyor. Zaten o zaman evler ahım şahım değil. Herhalde biraz dal, üstüne biraz çamur sıvanmış. Ses filan dışarıya gidiyor anlaşılan. O da diyor ki; “Anne! Halife Ömer hani ‘Sütlerinize su katmayın!’ diye ilan etmişti ya, onun emrine aykırı olur.” Annesi cevap olarak; “Şimdi Hz. Ömer mi var burada?” diyor.

Hâlbuki Allah nasip etmiş, dışarıda bu konuşmayı Hz. Ömer duyuyor.

“Şimdi Hz. Ömer mi var burada? Kat, şu suyu sütün içine kat!” diye yine söylüyor.

“Hz. Ömer görmüyor ama Allah görmüyor mu anne?” diyor. Kadına kızı böyle diyor.

Ne olduysa, Hz. Ömer o evi bellemiş. Ertesi gün gitmiş, o kızı oğluna istemiş. Allah’tan korktuğu için, “Allah görüyor!” diyebilirdi için!

Hz. Ömer, Mekke-i Medine-i Münevvere’den Mükkereme’ye giderken yanına bir yol arkadaşı almış. Ne ordusu var ne muhafızı ne arabası var. Giderlerken bir yerde dinlenmişler. Dinlenirken bir çoban görmüş onları, yanlarına gelmiş. Selamlaşmışlar. Çobana diyor ki;

“Bana buradan bir koyun sat.” Çoban diyor ki;

“Sürünün sahibi ben değilim. Sahibi burada yok. Satmaya yetli değilim. Sata-
mam.” diyor. Hz. Ömer diyor ki;

“Canım işte ver, ne olacak. Veriver.”

“Veremem. Sahibi hesap sorar.”

“Canım, bir tanesi eksik olursa zaten ne-
reden bilecek. ‘Bir tanesini kurt yedi.’ deyi-
verirsin...” diyor.

“Peki, sahibimizi böyle yalan söyleyip al-
dattık. Allah’ı nasıl aldatacağız?” diyor. Hz.
Ömer’e. Hz. Ömer nasıl memnun olmuş, nasıl
sevinmiş. Onu nasıl taltif edeceğini artık dü-
şünün.

Demek ki insan Allah’tan korkacak. Hiç
kimsenin görmediği yerde Allah’ın gördüğünü,
hiç kimsenin bilmediği işi Allah’ın bildiğini,
iyilere mükâfat verdiğini, hem dünyada hem
âhirette mesud ve bahtiyar ettiğini, kötülere
de hem dünyada hem âhirette rezil ve rüsva
ettiğini bileceğiz. Zihnimize yerleştireceğiz.
Kalbimize prensip hâline getireceğiz. Hareket-
lerimiz böyle olacak.

İş sakal meselesi değil, cübbe meselesi
değil. İş insanın kalbinin Allah’ın istediği gibi
olması meselesi. Dış şekli insan ayarlayabilir.

Allah yardım ederse inşaallah içi de ayarlar ama mühim olan için ayarlanması.

Ahlâkımız güzel olmazsa evliyâullahtan birisi diyor ki; “Bir şişenin içine pisliği murdar şeyi, içkiyi koysan; denizin kenarına götürsen on yıl yıkasan bile yine içi murdar kalır!”

İçi murdar kalır. Çünkü içini yıkamıyor. Sadece dışını yıkıyor. Abdest alıyoruz. Dışımızı yıkıyoruz. Ama kalbimizi de temizleyeceğiz. Tevbe ve istiğfar edeceğiz. Günahları bırakacağız. Sevaplı işleri yapacağız.

Bizim Müslümanlığımız hareket tarzımızdan belli olacak. Yürüyüşümüzden belli olacak. Konuşmamızdan belli olacak. Bilhassa insanlarla olan çeşitli münasebetlerimizden ve muamelâtımızdan belli olacak. İslâm muamelâtla belli olacak. Lafla değil palavrayla değil.

“Ben 80 defa şunu yaptım. 90 defa bunu ettim. Şu kadar hayrım, bu kadar hasenatım var. Cami yaptım, minare yaptım...”

Muamelâtın nasıl? Muamelâtın ve insanlarla münasebatın ne türde? Allah'ı rızasına uygunsu pekâlâ, uygun değilse demek ki Müslümanlık senin dışını şöyle bir cilalamış. Ama için kirlili kalmış. Arabanın dışını boyasan, pa-sın üstüne boyayı sürersen satış esnasında

müşteri pası görmeyebilir. Ama biraz sonra boya dökülür pas yine meydana çıkar. O pası kazıyacaksın. Hatta pullamak diyorlar pul darbeleriyle püskürterek adamakıllı hiç pas izi bırakmıyorlar. Ondan sonra bin bir türlü astar, boya, muamele. Üstüne boyayı öyle çekiyorlar. “Tamam, bu boya şu kadar sene garantili durur.” diyor. Altı sağlam olmayınca durmuyor. Altı çürük olduğu zaman dayanmıyor.

Onun için kalbimiz paslı olmasın, içimiz çirkin olmasın, içimiz murdar olmasın. Hem içimiz hem dışımız temiz olsun, diye çalışacağız ve bilhassa kendi kendimize bir günah etsek neyse; bir gecede pişman oluruz, tevbe ederiz *estağfirullah* deriz. Allah tevbe edenleri affediyor, bağışlar. Ama kul hakkı üstümüze geçirirsek? Kulların hakları üstümüze geçerse?.. Adamı dövmüştün. Bir kamçı savurmuşsun. Kolu ve sırtı kabarmış gitmiş. O adam o kamçının acısından kıvranmış. Sana bir şey diyememiş. Çünkü senin etrafın kalabalık. Yarın gelir, hakkını ister. Kul hakkı geçirmemeye, kimseye zulüm etmemeye özellikle gayret göstermemiz lazım. Kimsenin hakkını geçirmeyelim.

Büyüklerimiz, sahâbe-i kirâm kul hakkına o kadar dikkat ederlermiş ki çok bariz bir misal, güzel bir misal:

Devesinin üstünden kamçısı yere düşse aşağıdaki adama, “Şunu bana alıver.” demezlermiş. Deve yüksekte, devenin üstüne çıkmak ve inmek zor. “Şu kamçım düşüverdi, aşağıda, uzatıver şunu iki gözüm, hadi.” demezlermiş. Deveyi çöktürürlermiş. Kamçıyı alırlarmış. Tekrar deveye binip çıkarlarmış. Kul hakkı üzerlerine geçmesin diye bu kadar titiz davranırlarmış.

Biz de kul hakkına dikkat edelim. Zulmetmemeye dikkat edelim. Âdil olmaya dikkat edelim. Gönül almaya dikkat edelim. Gönül yapmaya dikkat edelim. Muhabbeti attıracak işler yapalım. Kavga ve gürültü çıkartıcı, insanlar arasındaki bağları kopartıcı işlerde rol almayalım. O tarzda çalışmayalım ki Allah bizi sevsin. Fitne ve fesatçılar zümresinden olarak cezalara uğramayalım. Cehenneme düşüp de cehennem ateşlerinde yanmayalım. Allahu Teâlâ hazretleri hepimizi güzel huylu, adaletli ve insanlara faydalı eylesin; zararlı eylemesin.

Demek ki cehennem ehlinde birisi -böyle zalim adamlar ki- ellerinde sığır kuyruğu gibi

kamçılar, sağa sola çatlatıyorlar, patlatıyorlar. Adamlara, insanlara vuruyorlar. Merhamsiz oldukları, zalim oldukları için cehenneme gidecek.

a. Kul Hakkı

Bunları ezberleyin!

Ve nisâün kâsiyâtün âriyâtün mümîlâtün.

“Birtakım kadınlar ki giyimliler ama çıplaklar. Giyimli ama çıplak. Meyilli, meylettirtici!”

Ruûsühünne ke-esnimeti’l-bühti’l-mâileti. “Başları deve hörgücü gibi.”

Peygamber Efendimiz cehennemde gördüğü kadınları anlatıyor. Dünyada nasıllarmış?

Giyinik ama çıplaklarmış. Meyledicilermiş. Meylettiricilermiş ve başları deve hörgücü gibiymiş.

Ke-esnimeti’l-bühti’l-mâileti. “Yan yatmış deve hörgücü gibi. Bir tarafa yıkılmış deve hörgücü gibi başları.”

Enteresan. Biraz sonra dönüp anlatacağım. Sıfatlar üzerinde biraz konuşacağız. Başları böyle olan kadınlar;

Lâ yedhulne’l-cennete ve lâ yecidne rîhahâ ve inne rîhahâ. “Bu kadınlar cennete

girmeyecekler. Cennetin kokusunu da duymayacaklar.”

Le-yûcedü min mesîrati kezâ ve kezâ.

“Hâlbuki cennetin kokusu şöyle şöyle mesafelerden duyulduğu halde cennetin kokusunu bile duymayacaklar.”

Yani cennetin surlarının dışında kaldılar. İçeri giremeseler bile cennetin kokusu şu kadar mesafeye yayıldığı halde cennetin o mesafesine bile yanaşamayacaklar. O kokusunu bile koklayamayacaklar. Hâlbuki iğde ağaçları açtığı zaman sabahleyin ta nerelerden kokusu duyulur. Hanımeliiler açtığı zaman bizim mahallemizde sokaktan geçerken bayılırsın, ararsın, bakarsın, filanca evin bahçesinde hanımeliiler açmış. Koku etrafa yayılıyor. Diğer kokulu şeyler de cennetin kokusu da böyledir.

Kezâ ve kezâ. “Şu kadar şu kadar mesafeden duyulan cennetin kokusunu duyamayacaklar.” demiş.

Başka hadîs-i şerîflerde “Cennetin kokusu beş yüz yıllık mesafeden duyulur.” diye böyle rakam da verilmiş hadîs-i şerîfler vardır. Beş yüz yıllık uzak mesafeden bile cennetin kokusu duyulduğu halde bunlar, bu kadınlar o kokuyu bile koklayamayacaklar.

Bu bahtsız kadınlar, bu bedbaht kadınlar kimlermiş?

Az bir izahat vermeye çalışalım:

Ve nisâün kâsiyâtün.

Birtakım kadınlar ki giyinmişler ama giyimimin ana fikri nedir, insan niçin giyiniyor? Pantolonu niçin giyiyoruz, ceketini paltoyu niçin giyiyoruz?

Tesettür için, avret mahallerimiz görülmesin diye! Allahu Teâlâ hazretlerinin dini böyle olduğu için ta Hz. Âdem atamız zamandan beri böyle olduğundan, biz diğer mahlûklar gibi akılsız mahlûklar gibi; atlar gibi daha başka mahlûklar gibi çıplak gezmeyoruz. Allah, bize giyimi öğretmiş. Giyiniyoruz. Ayıp mahallerimizi örtüyoruz. Hem ayıp mahalleri örtülsün diye böyle hem de havanın sıcağından, soğuğundan, mevsimine göre korunmak için böyle. Ama hava sıcak da olsa bizim dinî duygularımız müsait olsa, havsalamız geniş olsa, soyunuruz. Kısa gömlek giyeriz, sadece bir atletle gezeriz. Var böyle, ben hatırlıyorum. Boğaziçi'nde İsveç gemisi yandı. Tamamen çıplak, iskeleye oturmuş. Geminin dışını boyuyor mesela. Tamamen çıplak gezenler var. Atletle şortla gezenler

var. Dünyanın nice yerlerinde şortu da çıkar-
tanlar var. Bizim memlekette de Güneybatı
Anadolu'da, Ege'nin aşağılarında, Ege'de,
Akdeniz'de yerler kiralamışlar. Bizimkiler de
kiraya vermiş. Çıplaklar kampı kurmuşlar,
çıplak. Tamamen, tamamen çıplak!

Allah'ın insana vermiş olduğu bu en bü-
yük nimet, İslâm nimeti! Allah İslâm'dan bizi
uzak etmesin.

Biz, bizim erkeklerimiz, müslüman erkek-
ler dışarıdaki kadınlardan daha iyi örtünürüz.
Ben ceket giydiğim zaman biraz rahatsız olu-
yorum. Uzunca bir şey giyiyorum ki arkamı da
biraz daha örtsün. Kısa kollu gömlek giyilebi-
bilir. Gömleğin kolu kendiliğinden kısa olursa
mahsuru yok. Uzun kolu kıyırmak mekruh!
Ama kol kendiliğinden kısa olursa mahsuru
yok. Ondan bile çekiniyoruz, aman filan diyo-
ruz. Böyle bir ceketle resmîce bir kıyafetle
[dolaşmaya çalışırız].

Huzû zîneteküm inde külli mescidin, emri
de var. Her mescide gittiğiniz zaman mescide
saygı olarak, Allah'ın huzuruna gidiyorsunuz
diye güzel kıyafetler giyinmek de var. Ta-
mam, biz böyle yaparız. Ama bu olmadığı za-
man, bu duygu, iman olmadığı zaman insanlar

ne kılıklara girebiliyorlar. Açılıp saçılıyorlar. Açılmadan saçılmadan öteye tamamen çıplaklığa kadar gidiyorlar. Tamamen çıplaklıktan öteye ardan namustan tamamen uzak duruma da düşebiliyorlar. Artık cehennem dereceleri aşağı doğru, dereke dereke, aşağı doğru indiğinden Gayyâ kuyusuna kadar, insanların da edepsizlikleri dereke dereke farklı. Merdiven merdiven aşağı doğru.

Nisâün kâsiyâtün. “Giyinmiş ama ziynet için giyinmiş.”

Hâlbuki giyim niçindi?

Giyim, tesettür için insanı örtmek içindi ve sıcaktan soğuktan korumak içindi. Bu kadınlar nasıl giyinmişler? Süslenmek için giyinmiş. Şakır şakır pırıldıyor. Süsleri takmış takıştırmış. Hâlbuki İslam’da kadının ziynetleri dışarıda saklaması esas. Bunlar giyinmişler. Bakmayacak insan bile; “Vay bu elbise nasıl bir elbise, bu kumaş nasıl kumaş!..” diye dönüp bakıyor. Işıl ışıl, şıkır şıkır, pırl pırl... Gece tuvaleti, gündüz tuvaleti; üstünde elmaslar, pırlantalar, inciler vs. Giyinmiş ama giyimin rayından çıkmış bir giyim. Felsefesi değişmiş. Giyim tesettür için değil. İnsanlardan insanların kem nazarlarından korunmak

için değil; bilakis insanlar kendisine baksınlar diye! Mantık değişmiş.

Süslenmiş süslenmiş süslenmiş; hâlbuki dışarıda sade olacak. Müslüman kadın süslenirse evinde süslenir. Dışarıda bütün süslerini örter. Süsünü, ziynetini göstermez. Kolunun yeninin nakışını bile göstermez.

Bu cehennemlik kadınlar nasılmış?

Giyinmişler ama ziynet için giyinmişler. Şıkır şıkır.

Âriyâtün. “Giyinmiş ama ardan, namustan, utanmadan soyunmuş. O duyguları yok.”

Çünkü “Herkes bana baksın.” diye giyinmiş. Bu ne biçim giyinmek?

Veyahut giyinmiş ama çıplak; şeffaf giyinmiştir.

“Üzerinde elbise var mı?”

“Var.”

“Var ama altı görünüyor.”

“Kalın...”

İsteddiği kadar kalın olsun; altı görüldükten sonra kıymeti yok, altı görünmeyecek. Dar olmayacak, dar olup da vücudunun mahrem yerleri belli olacak gibi vücudu sıkılmayacak. İnsan giyinmiş ama çıplak olabilir.

Neden?

Sımsıkı giyindiği için, her şeyi belli olduğu için çıplak sayılır. İşte bu cehennemlik kadınları anlatırken;

kâsiyâtün âriyâtün. “Giyimliler ama çıplaklar.” diyor.

Mümîlâtün. “Meylediciler.”

Nereden?

Allah’a itaatten sapmışlar, başka tarafa meyletmişler. Duvarın meylettiği gibi yuvarlanmak üzere sapmışlar. Kendileri meyletmişler. Cenâb-ı Hakk’ın yolundan sapmışlar, ters yola kaymışlar. Başkalarını da kaydırıyorlar. Kendileri kaymış, başkalarını da kaydırıyor.

Nasıl kaydırıyor?

Yürüyüşüyle, giyimiyle, davetkâr hareketleriyle ötekileri de kendisine baktırtıyor. Allah’a itaatten alıkoyuyor. Günahlara çekmeye çalışıyor. Yanlış işler yaptırtıyor. İşte kendisi sapmış, başkalarını da baştan çıkartıcı bir tavır oluyor. İşte bunlar cehennemlik olan kadınlar.

“Başları yana yatmış deve hörgücü gibi, meyilli deve hörgücü gibi!”

Bu da enteresan. Biliyorsunuz saç modası çıktı. Saçlar hörgüç gibi kabartılıyor. Kocaman oluyor. İnsanın hatırına onlar geliyor. Hâlbuki

müslüman hanım başını örtecekti, göstermeyecekti.

Hele hele şimdi erkeklerde de garip modalar çıktı. Sağını tıraş ediyor, solunu tıraş ediyor. Çeşitli boyalara boyuyor. Horoz ibiği gibi sadece ortada saçlar kalıyor filan. Hepsi insanoğlunun ne kadar şaşırıldığını, nasıl ana çizgiden saptığını ve iman olmayınca ne gibi ters arayışlar içine girdiğini gösteriyor. Erkekler içinde de acayıpleri var kadınlar içinde de acayıpleri var. Allah kurtarsın. Allah şeytanın eline düşmüş olan insanları şeytanın elinden kurtarsın. Nefsine esir olmuş insanları nefsin esirliğinden kurtarsın. Kendisine kul eylesin. Yanlış yollara düşürmesin. Yanlış yollara düşürüp de cehennemlere atmasın. Cennetten uzak etmesin. Allahu Teâlâ hazretleri cennetin kokusunu bile duymayacak kadar fecî durumlara, o kadar uzak yerlere düşürmesin.

Muhterem kardeşlerim!

Hanımlarımız da benim konuşmalarımı dinliyorlar. Benim kimseye bir kastım ve garazım yok. Zaten ben bu hadîs-i şerîfi de alfabetik olduğu için açarım. Sırayla okurum. Ne gelirse Peygamber Efendimiz'in hadisidir, diye okurum. Onu bildiririm. Kendi sözlerimi kat-

mamaya gayret ederim. Mevzu Peygamber Efendimiz'in hadîs-i şerîfleri olsun diye.

Terden bunalsak bile tesettürden ayrılmayacağız. Deniz tatlı bile olsa avret mahallerini hiçbir müslüman açamaz.

“Efendim işte bizim mezhebe göre şöyle de falanca mezhepte biraz daha kolaylık var...”

Vefasızlıktan utanmaz mısınız? Şuraya kadar Hanefi mezhebinden; ondan sonra hangi mezhepte kolaylık varsa kurbağa gibi hop o tarafa atlıyor, o mezhepte! Allah'ı mı kandırıyor? Hangi mezheptensin?!.. Nefsimize hâkim olacağız. Gözümüze hâkim olacağız. Kalbimize, aklımıza hâkim olacağız. Şeytan bizi aldatır. Boş ver, dedirtir. Kimse görmüyor, dedirtir. Yaz geldi herkes yapıyor, dedirtir. Yanlış prensipler de çıkarttırır.

Şimdi; “Zaman sana uymazsa sen zamana uyacaksın!” diyorlar, böyle bir şey çıkartmışlar. Bir kimseye; “Niye böyle yapıyorsun? Bak senin baban müftüydü. Deden vaizdi. İyi bir aileden gelmiştin. Senin bu deniz kenarında bu mayoyla burada işin nedir?” desem, “Herkes yapıyor.” diyor.

Ölçü herkes değil. Ölçü Allah'ın emridir. Eğer bir insan herkes bir tarafa gitse, ama Allah'ın istemediği tarafa gitse, tek başına kalsa haktan yana olacak. Bu tarafta duracak. Tek başına duracak.

b. Cehenneme Atılan Kadınların Şekli

Hatta birisinin yanında, büyük sahabeden bir alim zatın yanında diyorlar ki; “Peygamber Efendimiz cemaati tavsiye etmiş, topluluktan ayrılmamayı tavsiye etmiş...”

Böyle diyene diyor ki; “Ben de seni biraz bilgili sanırdım. Senin bu sözüne teessüf ederim. Cemaat, ‘insan kalabalığı’ demek değildir!” diyor.

Dikkatinizi çekerim, bu anlattığım nokta çok önemli: Cemaat, “insan kalabalığının çok olduğu taraf” demek değildir. İnsanın hakla beraber olduğu taraftır. Bir kişi de olsa hakla beraber olduğu taraf cemaattir. Hakla cem olduğu cemaat olduğu taraf cemaattir. Öbür taraf milyonlar olsa orası cemaat değildir. Dinimiz bize cemaati emretmiş, ayrılığı emretmemiş.

Bütün herkes cehennem yoluna gidiyor, ben de mi gideceğim? Hayır, tek başına da

olsan cennet yolunda kalacaksın. Tek başına da olsan Kur'ân yolunda kalacaksın. Tek başına da olsan Peygamber Efendimiz'in izinde kalacaksın. Eğer seni yaksalar, kül etseler, külünü rüzgârda savursalar yine Hak yolda duracaksın. Yunus Emre öyle diyor.

Eğer beni öldüreler

Külüm göğşe savuralar

Toprağım anda çağıra

Bana seni gerek seni

“Toprağım, külüm bile *Allah Allah* der, seni ister, seni anar.” dediği gibi kül etseler toz etseler bile Hak yoldan ayrılmayacaksın. İbrahim *aleyhisselam*; eğer o yanlış topluluk felsefesi, topluma uymak felsefesi esas alınsaydı Allah'ın Halîlullah'ı, sevgili kulu olabilir miydi? Olamazdı. O da onlara uyardı. Hadi ayrılık gayrılık çıkartmayayım, derdi. Putların karşısına çıkmazdı. “Herkes tapıyor, babadan böyle gördük, dededen böyle gördük. Biz de tapalım...” derdi. Sıradan bir insan olur giderdi.

Halîlullah nasıl oldu?

Allah'ın yolunu tercih etti. Bütün bir şehir ahalisinin karşısında tek başına direndi. O putlara tapmadı. O putları kırdı. O puthaneyi

harap etti. Kendisini ateşe attıkları halde atıp da öldürmek istedikleri halde Cenabı Hakk'ın yolundan dönmedi.

İşte İbrahim *aleyhisselam* bir kişiydi ama hakla beraber olduğu için o devirde, o şekilde cemaat İbrahim *aleyhisselam* idi. Tek başına bile olsa! Öteki grup cemaat değildi. Tefrikacıydı. Onlar Haktan ayrıldıkları için onlar tefrikacıydı. Cemaat İbrahim *aleyhisselam* idi.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'e "Bizim toplumumuzun huzurunu bozma!" dediler. "Ne istiyorsun? Para istiyorsan sana para verelim. Kız istiyorsan seni en asil, en güzel kızlarımızla evlendirelim. Reislik, başkanlık istiyorsan seni başımıza reis tayin edelim. Yeter ki bizim şu düzenimize dokunma, şu inanç sistemimize söz söyleme. İşte biz burada Kâbe'nin etrafında putları dikmişiz. Kabileler geliyorlar. Bu düzenimizi bozma bizim..." diye söyledikleri zaman, "Bir elime güneşi, kameri verseniz bu davamdan vazgeçmem. Ben sizin bir şeyinizi istemiyorum!" dedi.

Hiçbir peygamber kavminin topluluğuna uymadı. Topluluğu hakka çağırdı. Hakla bera-

ber. Tek başına kaldı. Nuh *aleyhisselam* gemiyi yaparken;

﴿وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأْ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ﴾

Külümâ merra aleyhi meleün min kavmihi sehîrû minhü. ¹“Ne zaman yanından kavminden insanlar geçse alay ederlerdi.”

“Yahu bu deniz olmayan, su olmayan yerde bu gemiyi neden yapıyorsun?..” diye dalga geçerlerdi. Nuh *aleyhisselam*’la alay ederlerdi.

Hiçbir peygamber, hiçbir Allah ehli insan, Allah ehli olan mübarek; topluma, topluluğun kuru kalabalığına pabuç bırakmamıştır. Hepsi Allah’ın emrini tutmuştur. Allah’ın yolunda sebat etmiştir. O cins topluluğa uyan helâk olur. Hakla beraber olan kurtulur. Eğer o cins topluluğa uyarsanız siz de helâk olursunuz, biz de helâk oluruz.

Çünkü devir nereye gidiyor?

Devir küfre gidiyor, dinsizliğe gidiyor. Biz o akıma uyarsak milyonların kalabalıklarının gittiği yola gidersek [olmaz]!

¹ 11/Hûd, 38

“Hocam, bizim aileden bir ben varım. Başka kimse yok. Bütün ötekilerin hepsi öbür yolda. Hocam şu gördüğün binada bir ben varım. Bütün öteki odalarda hiç Allah’ın adı anılmaz. Hep şöyle insanlar var...” Bana bunu böyle yakınlarım söylüyorlar. Talebelerim söylüyorlar.

Sen bir kişi olsan da orada sebat edeceksin, tek başına hakkı söyleyeceksin. Asıl topluluk budur. Rabbimiz bizi hak ile beraber olmaktan, hakikatle birlikte olmaktan, hakikat üzere olmaktan bir göz yumup açıncaya kadar bile ayırmasın. Hakkı müdafaa etmekten, hakkı söylemekten geri durdurmasın. Hak için, hakikat için, Cenâb-ı Hakk’ın rızası için çalışmaktan tembelliğe düşürmesin.

c. Cemaat Nedir?

Kadınlar!

“İşte falancanın karısı bak ne güzel geziyor...”

Sen gezemezsin!

Bizim hanımlara soruyorlar: “Herkes açıkken sen niye öyle kapalı geziyorsun? Bak hava sıcak.”

Hava sıcak da olsa terlesem de açılmam.
Çünkü Allah yüz, el ve ayakların dışında kadının uzuvlarının örtünmesini emretmiş.

“Ama biz kardeşiz...”

O kardeşlik başka bir kardeşlik. Kardeşliğin çeşitleri var.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾

*Inneme'l-mü'minûne ihvetün.*² “Müslümanlar birbirlerinin kardeşidir.”

Tamam ama bu kardeşlik Allah'ın emirlerini çiğnemeye bir sebep teşkil etmez.

“Biz kardeşiz, o zaman açın!”

O kardeşlik başka cins bir kardeşlik. Kardeşlikten kardeşliğe fark var.

Kardeşin kardeşle evlenmesi yasak ama müslüman müslümanla evleniyor; bak, kardeşlik iki çeşit olduğu hemen şıp diye ortaya çıktı.

“Biz kardeşiz, başını aç!”

Öyle şey olur mu?

Bir otobüs dolmuş kadınlar, Hacı Bayram Camii'ni ziyarete gitmişler; başlarında da er-

² 49/Hucurât, 10

kekler. Bizim orada bir mü'min salâbet-i diniye sahibi kardeşimiz var ki Hukuk Fakültesi'nden mezun ama sakallı, mücahid, hakkı söyleyen bir insan! Orada onların hâllerine biraz bakmış, hâllerini beğenmemiş. demiş ki;

“Böyle bir otobüs dolusu kadın, siz bu kadınların nesi oluyorsunuz?”

Birkaç erkeğe söylemiş:

“Nesi oluyorsunuz?”

“Kardeşi, din kardeşi oluyoruz.”

“Öyle şey olmaz. Bizim mezhebimizde bir kadın mahremi olmadan bir sefer mesafesine, seferîlik yerine gidemez.”

“Biz kardeş sayılırız. Senin kalbin fesat, kötü şey düşünüyorsun! Ne olacak biz kardeş kardeş, diyar diyar seyahat ediyoruz. İşte geldik Ankara'ya Hacı Bayrâm-ı Velî'nin Camii'ni ziyaret ediyoruz. Oradan kalkacağız Konya'ya, Mevlânâ hazretlerini ziyaret edeceğiz. Oradan kalkacağız Tarsus'a. Ashâb-ı Kehf'i ziyaret edeceğiz. Bak hayırlı şey yapıyoruz. Senin kalbin fesat!..” demiş.

Hayır! Bu kardeşlerin kafası fesat, bu kardeşlerin mantığı bozulmuş. Allah'ın dinini kimsenin değiştirmeye hakkı ve salahiyeti yok-

tur. Ne kadar kardeş olsa, ne kadar dost olsa, nikâhı düşen insanlar bu işi yapamazlar.

d. İslamda Kardeşlik ve Kardeşliğin Çeşitleri

Demek ki her şey bozulmuş. Her şey dejenere edilmiş. Doğruyu söyleyen insana bu sefer herkes çatıyor. “Senin kalbin fesat!” diyor. “Benim kalbim fesat değil. Ben dinimizin emrini söylüyorum.” demiş kardeşimiz. Allah’ın emrini söylüyorum. Çünkü Allah’ın dininin bütün emirleri ve yasakları yerli yerindedir. İçkiyi yasak etmişse pek güzeldir de ondan yasak etmiştir. Yasağı çok güzeldir. Kumarı yasak etmişse kumarda yuvalar yıkılıyor. Çok güzel etmiştir. Zinayı yasak etmişse, zinaya götürecek şeyleri de yasak etmiştir.

Bizim dinimiz işi, tedbiri yarım bırakmaz. Sen bu çatıyı örttüğün zaman kiremidi koymasın akar. Kiremitleri seneden seneye onarmasın akar. Bakım ister, sadece bir işle yapsan olmaz. İslâm dini bir şeyi yasakladığı zaman oraya götürecek yolları da tıkadığından; zina yasak mı? Yasak. Zinaya sebep olabilecek ne varsa hepsini İslâm dini yasaklamıştır. Kadına bakmak da yasaktır. Kaşını kaldırıp başını çe-

virip baktığı zaman günaha girer. Senin ne işin var?

Açık bir kapıdan, açık bir camdan içeriye bakan bir insan hırsız gibi, o binaya girmiş gibi günaha girer. Bakmayacak. Gözüne hâkim olacak. Karşısında çıplak birisi olsa bile bakmayacak. Başını çevirecek.

Muhterem kardeşlerim!

Bakın ne kadar ters felsefeler gelişmiş: “Göze kapak varsa yasak da mı var!”

Göze yasak var. İşte kapağın olması da zaten yasağın olduğunu gösteriyor. Gözün kapağının olması gözün bazen kapanması gerektiğinin ilkatten işareti değil mi? İlkatten işareti. Madem Allah buna kapak koymuş, arada bu gözü kapatacaksın. Bakmayacaksın. Gözünün önüne pattadak gelirse bile hop kapatacaksın! Görmeyeceksin, harama bakmayacaksın!

“Hocam biz elhamdülillah harama bakmayız vs.”

Ama bakılıyor. Yine bakılıyor. Televizyonda bakılıyor. Evin içinde televizyon açılıyor. Orada kimse yok. Bu sefer filmin tam orasında televizyonu kapatacak mı? Yine seyrediyor. Her türlü şey var.

Mesela bizim memlekette bir ara kadınla erkeğin buseyi yasak olduğundan bir devre kadar filmlerde buse sahnesi, öpüşme sahnesi yoktu. Ondan sonra filmin sansür şeyini hazırlayan heyetler, memleket daha ilerlediği, daha Batıcı olduğu, daha Batılılaştığı için, herhalde “Bunun da bir mahsuru yoktur.” diye karar verdiler. Bu sefer filmlere o sahneler de girmeye başladı. Daha kötü sahneler de girmeye başladı. O da yetmiyormuş gibi herkesin evi sinema oldu. Televizyon geldi. Herkesin evi sinema oldu ve sinemada televizyonuna hâkim olan gruplar oraya bir filmi koydu mu ahâli istediği kadar çırpınsın. O film Türkiye'nin her yerinde o televizyondan seyrediliyor. O fitne o fesat her tarafa yayılıyor.

Şimdi ben bizim köylere gittim. Bir köyden bahsediyorlar. Diyorlar ki;

“Hocam, o köyde camide kimse namaz kılmaz. Yola yakın bir kahvehane var. O kahvehaneye bir video getirmişler. Müstehcen filmleri koyuyorlar. Bütün ahâli kahvehanede televizyon ve müstehcen film seyretmekle meşgul. Camisi mânevî bakımdan boynu bükük, öksüz. İçinde namaz kılan insan yok. Mi-naresinde ezan okunmuyor!..”

Bu televizyonlar, bu videolar, bu kararlar -bu kararı alanların veballerinin yüksek olduğunu düşünün- o sahneler sonra nelere nelere sebep oluyor, söylemeye utanırım. Ama hoca olduğumuz için bize geliyor. Haber olarak duyuyoruz, okuyoruz, takip ediyoruz. Başkasının bir haber olarak dinlediği zaman gülüp geçtiği haber ok gibi, bıçak gibi bizim yüreğimize saplanıyor. Ah diyoruz. Harap oluyoruz. İşte bunun sebebi şudur, diyoruz. Ama bizim temennilerimizin yerini bulması için el birliğiyle çalışmamız lazım.

“Adam gelmiş onu asmış bunu kesmiş, şöyle etmiş böyle etmiş...” Gazete bunu yazıyor da millet bunun bu hâle neden geldiğini düşünmüyor. Bunun bu hâle geliş sebebi din-den ve imandan uzaklaşmaktır, İslâmî eğitim olmadığındandır diye söylenmiyor. O bakımdan hepimizin birbirimize yardımcı olmamız gerekiyor. Birbirimize yardım değil dinimize yardımcı olmamız gerekiyor. Allah’ın emrini kendimiz tutmalıyız. Çocuklarımıza da tutturmalıyız. Çevremize de anlatmalıyız.

Şimdi müslüman kimselerin çocukları geliyorlar, bakıyoruz. Çocuk açık giyinmiş. Ayağında bir kısa iç donu var. Eteği kısa. Oturuyor

bir kenara. Tabii korunmasını bilmiyor, çocuktur.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadîs-i şerîfini hatırlatırım:

“Çocukların da avretleri, büyüklerin avretleri gibidir.”

Günahtır. Onları da örtmek lazım.

“Ama daha yavrucak küçücüktür. Böyle gezsün, bak tumbul tumbul bacakları ne kadar güzel. Kolları yumuk yumuk ne kadar tatlı...”

Onu da örtecek. Uzun giydirecek. Sıcaksa bol giydir. Ama kollar uzun olacak. Ayaklar uzun olacak. O zaman gönder, çocuk oynasın. Ne yaparsa istediği gibi otursun. İsteddiği gibi kalksın. Ama senin vazifen onu Allah'ın emrine uygun giydirmek.

Medine-i Münevvere'den, Mekke-i Mükerrreme'den hediye alacağız. Bizim küçüklere hediye almamız lazım. Çarşıya, pazara gidiyoruz. Yanımızda da arkadaşlarımız var.

“Uzun bir entari lazım.” diyoruz. Arap çıkartıyor, askıdan indiriyor.

“Uzun entari istiyoruz, kolu da uzun olacak.” diyoruz. Yok! Etek uzun, kol açık!

Ben ne anladım! Nasreddin Hoca'nın türbesi gibi: Kapısında kocaman bir kilit, dört

tarafı açık. Komik olsun diye kapı kilitli, dört tarafı açık. Dört tarafında duvar yok. Nasreddin Hoca'nın türbesi olduğundan kapı yapmışlar. Kapıyı kapatmışlar. Üstüne bir kilit asmışlar. Kilitli ama öbür tarafları açık. Duvar yok, her tarafı açık.

Eteği uzun, kolu kısa; olmaz ki! Eteğinin uzun olmasının sebebi neyse aynı sebep kolunun da uzun olmasını gerektiriyor. Tamam, kolu uzun; göğsü havuz gibi açık. Olmaz ki! Kolunun uzun olmasını ne gerektiriyorsa, hangi sebepten bu uzun oluyorsa yakası da kapalı olacak. Orası da görülmeyecek...

O bakımdan giyimimizden kuşamımıza varıncaya kadar Allah her işimizde bizlere şuur ihsan eylesin. Bu hadîs-i şerîfi hep hatırınızda tutun:

“Öyle kadınlar ki giyinmişler ama çıplaklar. Kendileri meylediyorlar, başkalarını meylettiriyorlar. Kafaları deve meyletmiş deve hörgücü gibi.”

Herhalde şişmiş kafalar, başa geçirilen kadın başlıkları vesaireler; onlar hatıra geliyor.

“Cennete girmeyecek!”

Aman aman aman biz Allah'ın emrine uygun olalım. Kadınlar da erkekler de, büyükler de çocuklar da; Rabbimiz'in rızası yolunda yürüyelim.

Ömür bitiyor. Bu ömür çok çabuk bitiyor. Bu ömür rüzgâr gibi geçiyor ama insan geçerken anlamıyor. Sonunda anlıyor. Sonra çok pişman olunur. Rabbimiz'in yolunda yürüdük mü kâr ederiz. Seviniriz. Günah işledik mi temizlemesi zor olur. Günah işledikten sonra yaşlanınca, aklımız başına gelince temizlemesi zor olur.

e. Allah'ın Sevmediği Sesler

Muhterem kardeşlerim!

Rabbimiz bize yolunda sağlam yürümeyi salâbet-i diniyeye sahip olmayı nasip eylesin.

«صَوْتَانِ مَلْعُونَانِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ: مِزْمَارٌ
عِنْدَ نِعْمَةٍ، وَرَنَةٌ عِنْدَ مُصِيبَةٍ. الْبَزَّارُ، ض، عَنِ أَنَسِ.»

*Savtâni mel'ûnâni fi'd-dünyâ ve'l-âhirati
mizmârûn inde ni'metin ve rannetün inde
musîbetin.*

Enes *radiyallahu anh*'ten rivayet edilmiş. Hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz buyuruyor ki;

Savtâni mel'ûnâni. “İki ses vardır ki bu sesler mel'undur. Bu sesler Allah'ın lanetine uğramıştır. Makbul değildir mel'undur. İki mel'un ses vardır.” *Mel'ûnâni fi'd-dünyâ ve'l-âhirati*. “Hem dünyadan mel'undur hem âhîrette mel'undur.”

Nedir bu mel'un olan sesler?

1. *Mizmârün inde ni'metin*. “Nimetin yanında çalgı!”

2. *Ve rannetün inde musîbetin*. “Musibetin yanında feryat!”

Bu ikisi de gayr-ı makbuldür ve mel'undur.

Muhterem kardeşlerim!

Mü'min, iyi terbiye almış bir mü'min bir nimete sahip olduğu zaman ne yapar?

“Elhamdülillah. Çok şükür yâ Rabbi! Çok şükür yâ Rabbi! Çok şükür Yâ Rabbi! Şu verdiği nimetler ne kadar güzel! Şu manzara ne kadar hoş! Neler yaratmışsın yâ Rabbi! Şu çiçeklerin kokusu, şu çiçeklerin rengi, şu meyveler... Dallarını basmış, aşağı doğru eğmiş. Kimisi yeşil, kimisi kırmızı, kimisi sarı... Renk

renk, tat tat, çeşit çeşit... Aman yâ Rabbi! Çok şükür yâ Rabbi! Ne büyüksün yâ Rabbi!..”

Güzel bir yer gördüğü zaman mü'minin mantığı bu oluyor.

Zayıf insanın mantığı ne oluyor? Hepsi kâfir olmasa bile zayıf insanın mantığı ne oluyor?

“Vay ne güzel manzara be! Getir bir şişe, şurada bir kafayı bulalım çekelim. Şu manzarada da tam iyi kafa çekilir...”

Nerden çıkarttın bunu? Manzara güzelse Allah güzel yaratmış. Sana o manzarayı görmeyi de nasip etmiş. Şükretsene, dua etsene! Hayır. Güzelliği görünce günah aklına geliyor.

Başka ne?

Çalgıcılar da gelsin! “Çalsın sazlar, oynasın kızlar!” dediği gibi, sazlar da gelsin. Önüne tabak tabak yemekler geliyor. Masası donatılıyor boğazın kenarında Emirgân'da sahilde; şıkır şıkır ışıklar sulara aksediyor. Yukarıda mehtap... Mehtap var, nimet var, masanın üstü dolu, kese şişman; hırsız kedi midesi gibi... Ondan sonra; şimdi burası içkisiz olur mu? İçki de gelsin. İçki yalnız olur mu? Sazlar da gelsin. Bunların parası çoktur ya, bu kadınların her birisi bir şarkı söylediği zaman, bir

oynadığı zaman şu kadar para ister. Kese dolu ya, hepsine verecek. Memnun edecek. Ne olacak, alınına bastırır... Onlar da gidiyor bir o masada oynuyor, bir o masada oynuyor. Her masadan para topluyor...

“Filanca mebusun önüne geldiği zaman o utanmış, bakmamış!” diye de gazeteciler onu hemen fırsat diye resmini çekiyorlar. “Filanca bakan dansözlere yüz vermedi!” diye kötü oluyor. “Filanca belediye başkanı böyle şeye kaş çattı!..” diye gazeteciler onu suçluyorlar. Yanlış bir şey yapmış gibi suçluyorlar. Ama işte böyle nimet karşısında çalgı, gafletin, şeytanın ve dinî duyguların zayıflığının alametidir. Allah bunu sevmez.

Nimete ermişsen şükreyle, çünkü bu dünya üzerinde o nimete sahip olmayan milyarlarca insan var. Açlıktan kıvrılan insanlar var. Kıtlıktan kırılan insanlar var. Eti kemiği erimiş insanlar var. Kafatası hâline gelmiş insanlar var. Çocukların gözleri patlamış, kurbağa yavrusuna dönmüş; gazetelerde resimlerini görüyorsun. Utanmıyorsun. Sen burada nimetin karşısında Allah’a âsi oluyorsun. Allah’ın nimetini yiyorsun, Allah’a âsi oluyorsun. Ne kadar mantıksız, ne kadar ters! Allah’ın ni-

metlerine şükretmesi gerekirken nimeti yiyor. Nimeti gönderene şükretmesi gerekirken âsi oluyor.

Allah bizi nimetlerini yiyip de şükredenlerden eylesin. Edepsizlik edip de âsi olanlardan eylemesin. Bu bir günah! Nimet karşısında çalgı, eğlence vs. olmaz. Okuyacaksan Kur'an oku, tesbih çek, namaz kıl! "Çok şükür, el-hamdülillah." de; Allah nimetini arttırsın. "Çalgılar gelsin, içkiler gelsin..." diyen çok, bu devirde çok.

Bu devirde turistik tesisler [fena]! Bir arkadaşımızın benzin istasyonu vardı, gittik. Çok nefis cami yapmış, çok güzel abdest alma yerleri yapmış. Havluya lüzum kalmıyor. Düğmeye basıyorsun. Sıcak hava üfürüyor. Kollarını orada kurutuyorsun... Pırıl pırıl. Zevk sahibi bir insan. Lokantasına bizi çağırdı. Tanıdığımız hacı kardeşimiz. Hac da yapmıştık. Lokantasında kahvaltı ettirdi. Fakat baktık; lokantasında içki var! İçimizden bir arkadaş dedi ki;

"Bu içki olmasa! Bak, çok lüks bir tesis, çok zengin; milyarlar [kazandıracak] bir tesis! Bu içki olmasa!.."

“Hocam! Turizm bakanlığı mecbur ediyor. O olmadığı zaman ruhsat vermiyor. Bunları yapamıyoruz.” dedi.

Biz ahâli olarak arzularımızı belli edeceğiz. Yani turizm ille içkiyle yürümez. Turizmi içkiyle yürütürsen başına bir sürü bitli turisti, sarhoş bitli turisti bela edersin! Sarhoş oldu mu edepsizin ne yapacağı belli olmaz. Hem bitli zaten, bit getiriyor, AIDS getiriyor bilmem ne getiriyor. Bir de üstelik sarhoş! Ne diye onlara öyle hizmet edelim? Biz ahâli olarak içkisiz; namazgâhı olan, ehl-i namusun ailesiyle gelip kalabileceği yerler istiyoruz. Tabii bu da memleket idaresiyle ilgili fikirlerimiz görüşlerimiz oluyor. Onları yapmaya çalışıyoruz.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi sevapları işlemeye vesile eylesin. Günahları işlemeye vesile olanlardan etmesin. Millet bizim omzumuza basıp da yukarda günah işlemesin. Ona çok dikkat etmemiz lazım.

Allah’ın sevmediği ikinci mel’un olan ses: *Ve rannetün inde musîbetin.* “Bir musibete uğradığı zaman ağıtlar, mızırdanmalar, feryatlar, figanlar.”

Allah, bunu da sevmez.

Niye sevmez?

Kader Allah'ın elindedir. Mukadderatı Allah Teâlâ takdir ediyor. Ne dilerse dünyada oluyor. Senin başına bir musibet gelmişse onu Allah gönderdi. Bir sebebi var. Ya senin suçundan ya da Allah'ın bir başka hikmeti vardır da ondan! Oradan mesela sen bir iş tutturmak istersin. O işte Allah sana başarı vermez; boynuna zarar edersen, tepetakla gidersin!

“Allah Allah! Yahu ben namaz da kılıyorum zekât da veriyorum hayır da yapıyorum hasenât da yapıyorum. Benim işim buradan niye tepetaklak gidiyor? Normal şartlarda benim işimin rast gitmesi lazım. Allah'ın benim işimi rast getirmesi lazım. Niye bu musibetler geliyor?”

Belki Allah seni o yolda yürütmek istemiyor. Bu yola almak istiyor. Bırakırsın:

“Hay Allah müstahakkını versin. Bu işte hayır yok.”

Bırakırsın bu tarafa gelirsin. Hah tamam. Yanlış yola gittiğinden Allah yoluna set çekiyor da ondan geliyor. Bu tarafa döndürmek için. Lütfundan, kereminden oradaki işini rast getirtmiyor olabilir. Hikmeti vardır.

Onun için insan musibete sabredecek. Allah'ın takdiridir, diyecek. Dişini sıkacak. “Yâ Rabbi! Bu musibeti sen bana gönderdin. Eğer bu musibetin benim başıma gelmesinde benim bir edepsizliğim varsa çok özür dilerim yâ Rabbi! Affet beni yâ Rabbi! Bilerek yaptığımdan, bilmeyerek yaptığımdan beni bağışla yâ Rabbi!..” diye Allah'a yalvarır, gözyaşı dökersin.

Kardeşlerimizden bir tanesi bir daire satmış. 26 milyon lira; tıklar tıklar parayı saymışlar. Çantasına, arabasının arkasına koymuş. Ondan sonra da akşam eve geldiği zaman bakıyor ki 26 milyon yok! 26 milyon lira yok! Buyurun, Allah buldursun. Sevdiğimiz bir kardeşimiz, Allah buldursun. Âmin.

Çünkü bizim yüreğimiz kardeşlerimizin bir şeye uğramasına dayanamıyor. Allah buldursun. Ama o kardeşimizin bir duygusu çok daha güzel. Hemen almış, zekâtını bizim vakfa getirmiş. Düşünmüş taşınmış. “Acaba zekâtta bir eksiklik mi yaptım? Bundan mı oldu?..” diye getirmiş, hemen zekâtını vermeye teşebbüs ediyor.

Bak, müslüman başına bir musibet gelince Allah'a döner. O zaman o musibet bile ona

hayır olur. Çünkü buna şefkat tokadı derler. Baba da anne de bazen çocuğuna bir tokat vurur ama edepsizlik yapmayın diye. Komşunun eriğine elini uzattığı zaman, bahçesinden bir şey koparttığı zaman çat bir tane patlatır. Bu çocuk bir daha yapmayın diye. Buna ne derler? Şefkat tokadı. Sevdiğinden, şefkatin-den yapıyor. Yanlış yola gidip de başına daha büyük dertler açmayın diye.

Müslüman başına musibet geldi mi Allah'a döner, Allah'ı anar, zikreder, hayır yapar, ibadet eder, Kur'an okur, hatim indirir, sadaka verir, zekât verir.

Kâfir veya zayıf insan ne yapar?

Feryadı basar. "Bu derdi benim başıma ne getirdin Allah'ım?.." Minibüslerdeki o şoför edebiyatı; kasetler, şarkılar...

"Allah'ım, bunu da mı bana yapacaktın?"

Sen kimsin? Her şeyi yapabilir Allah! Birtakım böyle edepsiz edepsiz şarkılar vs. Şoföre; "Kapat şunu yahu!" diyorsun; yukardan aşağı, baştan sona günah, yanlış! Allah'a isyanı ifade ediyor. Akılsız insan da böyle yapar.

"Benim elimden bu çocuğumu ne aldın Allah'ım? Beni mi buldun bula bula?.." Böyle edepsizce sözler.

Veyahut namaz kılıyordu; namazı bırakıyor. Nereye gidersen git. Namazına Allah'ın ihtiyacı yok ki! Zaten senin namazın çapaçul bir şey, ne işe yarar? İşe yarayan bir şey olsa bile ne olacak? Allah'ın hazinelerine bir şey mi eklenecek sen ibadet edince? Sen ibadeti bırakınca Allah'ın hazinesinden bir şey mi noksanlaşacak? Allah'a küsüyor. Küstüm Allah. Küsersen kendin zarar edersin.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ

الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾

*Yâ eyyühe'n-nâsü entümü'l-fukarâü ilallâhi vallâhu hüve'l-ğaniyyü'l-hamîdü.*³

Allah'a muhtaç olan bizleriz. Allah'ın ihtiyacı yok ki! Edepsizliğe düşüyor. Demek ki musibette edepsizliğe düşen, feryadı basan, itirazı çeken, başını kaldıran, dilini uzatan, ağzını açan, gözünü yuman felakete uğrar. Allah onun sesini sevmez. Ama musibete uğradığı zaman; “Affet yâ Rabbi! Hatam varsa bağışla! Bunu bir hikmetle yapmışsan ben za-

³ 35/Fâtır, 15

yıf bir kulunum. Sabredemiyorum yâ Rabbi! Kaldır bu musibeti!.." diye tatlı tatlı edepli edepli [sabret].

Innemâ eşkû bessî ve hüznî ilallah. "Ben sıkıntımı, üzüntümü, mahzunluğumu 'Yâ Rabbi! Derdim çok!' diye Allah'a dertleşirim. O'na anlatırım."

Yakup *aleyhisselam* gibi, Yusuf *aleyhisselam*, Eyyûb *aleyhisselam* gibi; öyle olmalıyız.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi musibetlere sabreden, âfiyet üzere yaşayan ama musibet geldiği zaman musibete de bu imtihanı da sabretmek suretiyle başarılanlardan eylesin. Nimetlerine dünya âhirette mazhar eylesin. Yolunda dâim, zikrinde kâim eylesin.

Sorular ve Cevaplar

Soru: İlkokul öğrencileri bazen mecburen sinemaya götürülüyor. Burada kadın oyuncular oluyor. İlkokul öğrencilerinin bu filmi izlemesi günah mı?

Muhterem kardeşlerim!

Bazısına günah bazısına günah değil, diye bir şey yok. Bir şey günahsa herkes için günahdır. İlkokul öğrencisi, lise öğrencisi... Oraya göndermesin! Tarihî bir film seyrettirsin, tabiat filmlerinden Allah'ın hikmetlerini, harikalarını gösteren nice şeyler var. İlkokul çocuğuna kadın oynatan film gösterilir mi? Suiistimal. Bu, öğretmenliği suiistimaldir. Öyle şey olmaz.

Soru: Bazı kardeşlerimiz camiye yakın olduğu halde cemaate gitmeyip evlerinde cemaat teşkil ediyorlar. Bu tefrika sayılır mı?

el-Cevap: Sayılır, bu tefrika sayılır! “Cami yakınındaki insanın namazı ancak camide câizdir.” diye hadîs-i şerîf vardır. Yetişememişse mâzeretinden dolayı mâzur olabilir ama mâzeret yoksa namazı camide kılacak.

“Hocam cemaat iyi değil. Hoca iyi değil...”

Peygamber Efendimiz; “Hoca fâsık, fâcir bile olsa arkasında namaz kılın!” diyor. Dini-mizde bu hususta açık emir vardır. Camiye geleceksin.

“Cemaat kalitesiz...”

Sen gel, kaliteyi de getir. Sen gel de cami kalitelensin, sen gelmedięin için kalitesiz oluyor gülüm. Sen gel de cami güzelleşsin!”

Fâtiha-i şerîfe mea’l-Besmele!

Yâ Rabbi! Yâ Rabbe’l-âlemîn! Yâ Rabbenâ!

Âcizâne naçizane yapmış olduğumuz cümle ibadetlerimizi, taatlerimizi, hayrâtımızı, hasenâtımızı, hatimlerimizi, zikirlerimizi, tesbihlerimizi, müzâkere-i ulûmumuzu, vaazlarımızı, tezkirimizi senin rahmetine ermemi-ze, lütfuna, keremine nâil olmamıza vesile ve bahane eyle! Ecr-i cezîl, sevâb-ı kesîr ihsan eyle! Hâsıl olan ücûr u me’sûbâtın mislini ev-velen ve hâsseten Peygamber Efendimiz Muhammed-i Mustafâ *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerine hibe ve hediye eyledik, şu anda vâsıl eyle! Peygamber Efendimiz’in sevgisine, şefaatine, iltifatına, teveccühüne cümlemizi

nâil eyle yâ Rabbi! Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in âl'inin, ashâbının, etbâının, ahbâbının ve sâir enbiyâ ve mürselîninin ve cümle evliyâullahın ruhlarına ve hâsseten Ümmet-i Muhammed'in mürşidleri, sâdât ve meşâyih-ı turuk-ı aliyyemizin ve halifelerinin ruhlarına ve Hocamız Muhammed Zâhid-i Bursevî'ye hediye eyledik, vâsıl eyle yâ Rabbi! O mübareklerin himmet ve teveccühlerine cümlemizi nâil eyle yâ Rabbi! Bizi onlara hayru'l-halef eyle yâ Rabbi! Bizi sevdiğin kullarıyla haşreyle Yâ Rabbi! Âhirete göçmüş olan analarımızın, babalarımızın, dedelerimizin, ninelerimizin, ecdadımızın, kardeşlerimizin, arkadaşlarımızın, sevdiklerimizin, dostlarımızın, ruhlarına da ikram eyle yâ Rabbi! Şu kitapları yazanların, şu camileri yapanların, yaşatanların, şu beldeleri fethedenlerin, cümle hayrât ve hasenât sahiplerinin de ruhlarına ikram eyle yâ Rabbi! Hz. Âdem atamız *aleyhisselam*'dan bugüne kadar yeryüzünden güzerân eylemiş olan cümle mü'min ü mü'minât kardeşlerimize de dereceleri üzere ikram eyle yâ Rabbi! Cümlesinin kabirlerini pür-nûr, ruhlarını mesrûr, makamlarını âlâ, derecelerini yüksek eyle yâ Rabbi! Yâ Rab-

be'l-âlemîn bizlere de senin rızana uygun
ömür sürmeyi nasip eyle!

Kur'ân-ı Kerîm'i anlayıp öğrenip Kur'ân-ı
Kerîm'in ehli olup Kur'ân-ı Kerîm'in şefaatine
erip cennetine, cemâline, ermeyi nasip eyle
yâ Rabbi! Peygamber *sallallahu aleyhi ve sel-*
lem Efendimiz'in sünnet-i seniyyesine tâbi
olup onu en güzel tarzda tatbik eyleyip o sün-
net-i seniyyeyi şu asırda ihyâ eyleyip yüzlerce
şehid sevabı kazanmayı her birimize nasip
eyle yâ Rabbi!

Yâ Rabbe'l-âlemîn ailelerimizi, evlatları-
mızı, nesillerimizi, zürriyetlerimizi, sevdiğin,
mü'min-i kâmil kullar eyle! Bizden sonra
imandan ayırma, küfre düşürme, gaflete uğ-
ratma, zulümâta mâruz bırakma! Yâ Rabbe'l-
âlemîn! Oonları ve bizleri yolunda dâim, zik-
rinde kâim eyle! Zikrinde dâim eyle! Hüsn-i
ibadetinde muvaffak eyle! Hayrât u hasenât,
yapmamızı, sadakât-ı câriyât tesis eylemimizi
nasip eyle! Vefatımızdan sonra da sevap ha-
nemizin, defter-i âmâlimizdeki sevap hanesi-
nin sevaplarının devam etmesine sebep olacak
hayırlı işler yapmayı cümlemize nasip eyle!

Beldelerimizi ve sâir İslâm beldelerini her
çeşit âfetlerden, musibetlerden, felaketler-

den, tersliklerden, senin sevmediğin hâllerden ve durumlardan mafhuz eyle yâ Rabbi! Hassaten düşmanların galebesinden ve istilasından mahfuz eyle yâ Rabbi! Beldelerimizi en sevdiğin kâmil kulların idaresine ver yâ Rabbi! Bizi sevdiğin kullarının idare etmesini nasip eyle yâ Rabbi!

Yâ Rabbe'l-âlemîn! Dünyanın ve âhiretin bildiğimiz bilmediğimiz her türlü hayırlarına bizleri nâil eyle! Dünyanın ve âhiretin bildiğimiz bilmediğimiz her çeşit şerlerinden bizleri mahfuz eyle! İstilaya uğramış İslâm beldelerini kurtarmayı nasip eyle! Ömrümüzü senin dinine en güzel tarzda hizmet ederek geçirmeyi nasip eyle.! Hayırlı ve uzun bir ömür sürdükten sonra, güzel bir hâl üzere, sevdiğin bir durumdayken, dilimizde senin zikrin ve Kur'ân-ı Kerîm, gözümüzün önünde cennetteki makamlarımız ve Resûlullah Efendimiz'in cemâl-i pâki ve dilimizde ol kelime-i tayyibe-i münciye-i mübâreke ki buyrun; *Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve Resûlühû* diye diye şu can emanetimizi teslim etmeyi nasip eyle yâ Rabbi!

Kabirlerimizi cennet bahçesi eyle yâ Rabbi! Kabirden kalktığımızda bizi bu camide böy-

lece topladığın gibi Peygamber Efendimiz'in Livâü'l-Hamd'i altında da peygamberlerle, sıddîklarla, şehidlerle, salihlerle beraber haş-reyle yâ Rabbi! Mahşer gününün tehlikelerinden bizleri mahfuz eyle yâ Rabbi! Arş-ı Âlâ'nın gölgesinde nurdan minberlerde safalanan bahtiyarlara bizleri de dâhil eyle yâ Rabbi!

Bigayrihisâb duhûl-i evvelîn ile Peygamber Efendimiz'in cennât-ı âliyâta bizleri de dâhil eyle yâ Rabbi! Firdevs-i Âlâ'da bizlere köşkler ihsan eyle yâ Rabbi! Senin cemâlini gören, kelamını senden duyan, selamına eren bahtiyarlara bizleri de dâhil eyle yâ Rabbi!

Bi-hürmeti Esmâike'l-Hüsnâ ve bir hürmeti Habîbike'l-müctebâ Muhammedini'l-Mustafâ ve bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
25 Şevvâl 1408 / 11.06.1988
Sapanca/ Sakarya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)



SERVER
Kürsü